

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 532/2021
03.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К број 853/19 (17) од 21.12.2020. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 41/21 од 24.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К број 853/19 (17) од 21.12.2020. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 41/21 од 24.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К број 853/19 (17) од 21.12.2020. године окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и одређено да иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 86. став 1. КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 месеци, која ће се рачунати од дана правноснажности пресуде.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени АА да сходно одредби члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП плати суду паушал у износу од 7.000,00 динара, а на основу члана 264. став 1. ЗКП Основном суду у Новом Пазару износ од 22.792,00 динара и Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару укупан износ од 9.000,00 динара, све у року од 15

дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 41/21 од 24.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Новом Пазару К број 853/19 (17) од 21.12.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Златан Куртовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног на основу члана 423. тачка 1) ЗКП ослободити од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду поново у рад.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на налазу и мишљењу вештака Ведада Прушевића, кога првостепени суд није одредио за саобраћајно-техничко вештачење, већ је исто суду доставио оштећени, односно његов пуномоћник, због чега то није доказ на коме се може заснивати пресуда, па су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из записника о главном претресу који је одржан пред Основним судом у Новом Пазару у предмету К број 853/19 од 21.12.2020. године, произилази да је оштећени ББ остао при раније датом предлогу да се изведе доказ увидом у налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Ведада Прушевића, да је суд донео решење којим је усвојио предлог да се изведе доказ увидом у наведени налаз и мишљење и да је то учињено.

По налажењу Врховног касационог суда, иако вештачење вештака Ведада Прушевића није извршено по наредби суда, суд је овлашћен да по свом нахођењу у току доказног поступка донесе одлуку, којом прихвата предлог оштећеног да се изврши увид у налаз и мишљење вештака које је оштећени предложио, тако да одлука суда, у виду решења којим се усваја предлог да се изведе доказ увидом у такав налаз, даје легимитет на тај начин изведеном доказу, па побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су побијане пресуде донете и уз повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер изрека првостепене пресуде којом је овај окривљени оглашен кривим не садржи назначење да је окривљени критичном приликом возио „недозвољеном“ односно „неприлагођеном“ брзином кретања, нити побијане пресуде у изреци и у образложењу наводе тачну „величину“ брзине кретања моторног возила окривљеног.

Из изреке првостепене пресуде, којом је окривљени АА оглашен кривим, произилази да је дана 24.04.2016. године у 17,05 часова, на начин и на месту ближе описано у изреци, окривљени „не придржавајући се саобраћајних прописа предвиђених чланом 42, 43. и 163. ЗООБС-а угрозио безбедност јавног саобраћаја и тиме довео у опасност живот и тело људи услед чега је код једног лица наступила тешка телесна повреда, на тај начин, што је крећући се улицом ... на државном путу I В-29 реда у правцу ..., брзином већом од 40 километара на час у зони школе, ... дошао у контакт са возачем бицикла малолетним ББ који је управљао бициклом... услед чега је малолетни оштећени пао на коловоз и тротоар и ветробранско стакло возила окривљеног и задобио тешке телесне повреде.“

Одредбом члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописано је да је возач дужан да брзину кретања возила прилагоди особинама и стању пута, видљивости, прегледности, атмосферским приликама, стању возила и терета, густини саобраћаја и другим саобраћајним условима, тако да возило може да благовремено заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види или има разлога да предвиди, односно да возилом управља на начин којим не угрожава безбедност саобраћаја.

Одредбом члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописано је да на путу у насељу, возач не сме возилом да се креће брзином већом од 50 километара на час, односно брзином већом од брзине дозвољене постављеним саобраћајним знаком за цело насеље или његов део.

Одредбом члана 163. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописано је да брзина кретања возила у зони школе у насељу ограничена до 30 километара на час, а ван насеља до 50 километара на час у времену од 07 до 21 сат, осим ако саобраћајним знаком време забране није другачије одређено.

По налажењу Врховног касационог суда, изрека првостепене пресуде којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, садржи јасно назначење у погледу брзине кретања окривљеног – да се окривљени критичном приликом кретао брзином већом од дозвољене, што уз цитирање саобраћајних прописа у изреци те пресуде – члан 42, 43. и 163. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, изреку те пресуде чини јасно одређеном у погледу чињенице да је окривљени критичном приликом возио недозвољеном и неприлагођеном брзином (већом од 40 километара на час, у насељу-улица ... у правцу ..., у зони школе у 17,05 часова, у време када постоји ограничење брзине кретања од 30 километара на час), па се у радњама окривљеног АА описаним у изреци првостепене пресуде, стичу сви

субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је оглашен кривим, а наводи захтева за заштиту законитости браниоца овог окривљеног којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, од стране овога суда оцењени су као неосновани.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**